

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungari'a : Pe unu anu 5 fl. — cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate : Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU :</p> <p>Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.</p>	<p>Correspondentiele se se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Er banii de prenumeratiune la TIPOGRAFFA DIECESANA in ARAD.</p>
---	---	--

Increderea in noi si in puterile nóstre.

In desvoltarea economica a popóreloru rolulu de capetenia lu-jóca capitalulu, si modulu cum capitalulu se pune la dispositiune intreprinderiloru economice productive.

Cand se punu la dispositiunea intreprinderiloru economice capitale eftine, atunci acestea succedu, si in economia se observa desvoltare, si progresu, ér cand capitalele se retragu si intre capitalu si munc'a productiva nu este incredere, atunci urméza stagnatiune si crise.

Va se dica in economia totulu se realizéza dupa multimea capitaleloru, de cari dispune lumea in anumite timpuri si dupa increderea ce esista intre ómenii angajati in intreprinderile economice si intre ceice disponu de capitale.

Precum se intempla cu increderea si cu capitalulu in ale economiei : tocma asia se are lucrulu cu aceste doue si in desvoltarea culturala a popóreloru.

Si in acestu soi de desvoltare lucra capitalulu si increderea ce o au cei ce lu-posedu in ceice au luatu asupra-si angajamentulu a-lu valorá.

Vorb'a este numai, cá se-ne lamurimu asupra faptului, ca óre care este acestu capitalu ? cine sunt ceice lu-posedu, si cine sunt cei chiamati se-lu valoreze ?

Vorbindu in punctulu acest'a de biseric'a si scól'a nóstra constatám, ca capitalulu, pre carele potem cladi aceste doue institutiuni, este poporulu credintiosu, si anume sentiulu lui de pietate si credinti'a lui in puterea solvatória a acestor doue institutiuni.

Sentiulu de pietate alu poporulu nostru a fost in trecutu fórte mare si dóra mai mare, cá ori unde aiurea. Astadi acestu sentiu de pietate a slabitu multu, si slabirea lui datéza din timpulu, de cand a inceputu a slabí si la alte confessiuni.

S'a intemplatu inse, ca inceputulu slabirei sentiului de pietate la poporulu nostru, seau mai bine disu s'a intemplatu, ca timpulu, cand poporulu nostru plecase, si se gasea deja pornitu pre acestu te-

renu, se coincide cu timpulu, in carele s'a schimbatu intréga faci'a bisericeii si a scólei nóstre prin punerea in aplicare a statutulu organicu, — precum si intr'unu timpu, in carele viéti'a sociala a poporulu nostru a trecutu prin mari schimbári.

* * *

Lege mandra si comóra de mare pretiu este legea nóstra fundamentala.

Dar cum va fi fost de róndu, si cum se intempla acést'a in totu loculu, orice schimbare si orice reforma se face in viéti'a ómeniloru intempina la inceputulu inceputulu mari si multe greutáti. In cele mai multe casuri ómenii nu se sciú aflá in nou'a viéti'a, si in nou'a situatiune. Si din nefericire cece s'a facutu, si cece nu s'a facutu prin viéti'a nóstra de ani aprópe douedieci incóce, durere, ne spune, ca nici noi noi nu ne-am pré sciutu aflá in positiunea, pre carea insine ni-o am creatu.

Viéti'a constitutitionala recere doue lucruri : bani multi si munca multa fara bani, munca gratuita.

Bani am avutu, si n'am avutu ; dar in sfersitu este faptu, ca tóte cele trei eparchii si-au acoperitu totdeun'a trebuintiele in modulu, in carele s'au potutu estinde in acésta directiune, — si pre langa acést'a fondurile si fonduletiele nóstre au crescutu.

Reu am statu, si stám inse in punctulu acest'a cu jertf'a ce ni-s'a cerutu, si ni-se cere in munc'a fara bani, in munc'a gratuita pentru biserica si pentru scóla. Si acést'a s'a intemplatu am poté dice cam tot intr'o forma in totu loculu de jos pana sus.

In biseric'a si in scól'a nóstra s'au creatu prin statutulu nostru organicu o multime de slujbe, platite si o multime si mai mare de slujbe neplatite, dar tóte de o potriua slujbe grele si impreunate cu multa respundere.

Am lucratu noi ce am potutu cu totii, si cei platiti si cei neplatiti, acei'a adeca, cari am luatu asupra-ne asia numitele oficie onorarie.

Greutatea inse a fost, si continua a fi, ca si la noi tocma asia cá si in alte locuri cele mai grele

posturi, cele mai grele oficie sunt cele de onóre si cele gratuite mai cu seama in considerarea, ca óm-nii, cari póta aceste oficie de onóre au luatú pre umerii loru doue lucruri fórte grele, si anume : a controlá pre cei platiti si a-le dá totu sprijinulu si ajuto-riulu in ceeace au se faca.

Dar seraci fiendu cu totii, si in urmare avisati fiend a-ne cascigá pana de tóte dilele prin lucrulu maniloru nóstre ne va fi lipsitu de multe ori si tim-pulu si póteca si voi'a de a-ne impliní acele detorin-tie, la cari ne-am angajatú cu onórea nóstra.

Celu putien acést'a ni-o dovedesce mai intr'o forma si archivele parochieloru si ale protopresvitera-teloru si ale eparchieloru.

Dar lucrulu, carele a cadiutu in sarcin'a si a parochiei si in a protopresviterateloru si in a epar-chieloru s'a facutu, cum s'a facutu, pentruca a tre-buitu se-se faca si fara de noi ceice ne-am angajatú inaintea lui Ddieu cu onórea nóstra, ca de facia vom fi, cand ne va chiamá detorinti'a a-lu face ; si res-pective a contribuí cu luminile nóstre la facerea lui.

Dar n'am fost de multe ori de facia !

Si de sigur nici ca vom fi portandu mare vina, pentruca n'am fost de facia, dupace cu potintia este mai pre urma, cá necazurile si lipsele vietii nóstre private se-ne fia impedecatu dela acést'a.

Lucrulu inse a trebuitu se se faca la vremea sa si fara de noi !

Dar lucrurile póteca n'au esitu, si n'au succesu dupa placulu nostru seau dupa cum multi din noi s'au deprinsu a judecá, ca dóra ar fi fost mai bine sè se faca. Si n'au succesu lucrurile, asia precum am fi dor-ritu noi din doue puternice motive : antaiu pentruca nu le-am cunoscutu, si n'am sciutu in ce stare se ga-sescu ; si cand judecam asupra loru, judecam in cele mai multe casuri in recunoscintia de cauza ; ér alu doilea n'au succesu póteca din motivulu, ca mintea nóstra n'a fost de facia la facerea acelorú lucruri, cá se lumineze pre cei ce le facu, cá se-le faca mai nimeritu si mai succesu ; seau apoi mai este un'a, si anume, s'a potutu intemplá, ca atunci cand am in-tratu in bisericá, cá se lucrám pentru bisericá, am uitatu, ca aici lucrulu nostru numai asia este bunu, daca vom fi pre cât suntem aici numai ai bisericeii, si daca vom fi uitatu tóte interesele private acasa, acolo, unde le este loculu loru se fia.

Acum daca astfeliu a'a intemplatu, atunci ne-gresitu pecatu am comisú ori de câte ori am lipsitu organismulu nostru bisericescu si scolariu de presen-ti'a, de studiulu si de luminile nóstre.

Si nu ne-a placutu, si nu ne place ce s'a facutu, si ceeace se face. Sentiim in acést'a situatiune nea-peratu o mica mustrare de conscientia, pentruca cres-tini suntem cu totii, si inim'a nóstra crestinesca do-resce cu multu doru, cá tóte bine si cât mai bine sè se faca in bisericá. Acestu doru crestinescu nu se póte inabusí cu un'a, cu doue. Elu trebue se-si faca

locu, se iésa la ivéla, si sè se resbune ; si astfeliu pecatulu dantaiu nasce pre alu doilea : strigám si fa-cem grele imputári eeloru ce si-au implinitu detorin-ti'a asia, precum au potutu, pentruca in firea omului este, cá totdeun'a se-i placa, cá din ceeace bine s'a facutu, se aiba si densulu o mica parte, ér ceeace i-se pare ca reu s'a facutu, seau ca nu s'a facutu, se departeze cât póte dela densulu.

Dar se-ne luminám putien in acést'a privintia, pentrucá se nu se créda, ca cele ce le dicem aici le di-cem dela noi, si nu le dicem din cele ce vedem, ca se petrecu in lume.

La noi, de cand am intratu in viéti'a biserice-sca, n'a remasu preotu, n'a remasu invetiatoriu, nici vladica, nici altu omu, care se aiba vre unu rolu in viéti'a bisericesca ; si se nu fia fost greu atacatu de ai sei prin vorba si prin scrisóre.

Si pentruce s'a intemplatu tóte acestea ?

Am studiatu lucrulu, si am aflatu multe cause, dar dintre tóte cea mai principala este, ca multi din-tre ceice vorbescu, si scriu, ca ast'a nu s'a facutu bine, ca ceealalta s'a facutu reu, — pentru aceea vorbescu astfeliu, pentruca atunci, cand s'a facutu lu-crulu, de carele reu vorbescu, densii in calitate de slujbasi ai bisericeii nu erau de facia, cá se-lu cu-nósca, si cá se gandésca, si se se trudésca si densii, cum sè se faca mai bine.

Dar se amintim numai unu singuru esemplu :

Slujbe platite, incát sunt platite, sunt in paro-chia a preotului si a invetiatoriului. Si acesti ómeni voru fi facendu de siguru ce voru fi potendu. Dar lucru de minune, daca nu se face, seau reu se face cev'a aici, — atunci preotulu si invetiatoriulu póta vin'a. Si óre chiar asia se fia, si se nu mai fia si altcum ?

Noi scim, ca in parochia nu functionéza in ale bisericeii si ale scólei numai preotulu si invetiatoriulu ; ci mai functionéza si unu comitetu si o epitropia pa-rochiala cu unu cercu de activitate si competentia destul de mare ; si pre cât cunóssem noi legea, atát comitetulu, cât si epitropi'a au detorinti'a de a spri-jiní pre preotu si pre invetiatoriu intru a face binele. Si astfeliu se si intempla in totu loculu, unde comi-tetulu si epitropi'a functionéza regulatu. Câte locuri nu voru fi inse, in cari se intempla altcum, si comi-tetulu din lips'a membriloru nu se póte intruní in siedintia ; ér epitropii se plangu, ca nu sunt bani in vistieri'a bisericeii, pentruca nimenea nu este, carele se ingrijésca de incasare.

In astfeliu de casuri, este naturalu, organismulu bisericeii nu póte functioná regulatu ; dar vin'a pen-tru acést'a nu o póta numai preotulu si invetiato-riulu, ci o póta asemenea cu densii comitetulu, epi-tropi'a parochiala si sinodulu parochialu, si respective intréga obscea crestinesca. Dar daca acestea nu func-tionéza regulatu, ni-se va dice, atunci de ce nu sunt controlate, si de ce nu se disciplinéza aceste corpo-

ratiuni prin organele, in man'a caror'a este incredin-tiata control'a. Este fórte la locu acésta obiectiune. Asia este, si asia ar fi se fia ; dar aici intelnimu greutatea cea mai mare. Parochi'a este autonoma, si ceeace pune legea in drepturile si in sarcin'a parochiei numai parochi'a póte face, si nimenea altulu ; ér organele de controla potu se intrevina, cá se impedece, cand vedu, ca reu se face cev'a, dar nu potu nici decát sè se puna d. e. in loculu comitetului si epitropiei parochiale, cá in loculu acestor'a ele se faca binele, pre cari acelea sunt chiamate a-lu face.

* * *

Si este fara indoiéla unu reu mare, cand unu organismu nu functionéza regulatu ; dar acésta functionare regulata nu se póte pune la cale prin vorbe, si facendu-ne imputári unulu altui'a, ci numai prin munca si prin munca multa depusa acolo, unde ne chiama detorinti'a, ce o pune pre umerii nostri legea.

Organismulu, nu se póte altcum, va functioná regulatu in totu loculu, daca si in desvoltarea nóstra culturala vom precede, cá si in desvoltarea economica, si anume daca acestui organismu i-vom dá capitalulu trebuintiosu.

Capitalulu, ce-lu ceremu nu este altulu, decát increderea unui'a in altulu.

Si cand ceremu acestu capitalu mai cu seama pentru ómenii, cari sunt in functiuni platite, dechiaramu, ca nu cerem pomana ; ci pretendemu numai aceea ce pretinde legea nóstra organica. Pretindem, cá ómenii, cari au in mana control'a cea destul de estinsa conform dispusetiuniloru legii se fia controla la loculu si la timpulu seu. Se vina ómenii in parochia in comitetu si in sinodu, se pipaia cá Tom'a cu degetulu, si ceeace vedu ca nu se face, se puna cu totii umeru la umeru, si se faca, ceeace vedu, ca nu s'a facutu si fara de densii nici ca se póte face ; ér ceeace vedu, ca reu se face, se indrepteze ; se procéda apoi totu astfelu si in protopresviteratu si in eparchia si in metropolia, si atunci nu vom mai avé nici titlu, nici motivu de a-ne plange nici unulu de nimien.

Munc'a continua pre terenulu bisericescu si increderea unui'a in altulu stabilitu prin cunosce nóstra pre campulu de munca constituiescu bas'a si viitorulu bisericeii.

Santirea metropoliei Moldeviei. *)

In dilele Maiestátii Sale Carol I, Regele Romaniei, si a Maiestátiei sotiei Sale Elisabet'a Regin'a, iubita Romaniei, fiind Primatu Romaniei D. D. Iosif Gheorghian, sub Archipastori'a Metropolitulu Moldovei, D. D. Iosif Naniescu, s'a seversitu la Iasi Santirea Maretiului templu Metropolitanu in 23. Aprile 1887.—

*) Dupa „Biserica ortodoxa romana.“

Acésta frumósa si maiestósa Biserica, resiedinti'a metropolitana, a fost inceputa de neuitatulu si multu meritosulu Metropolitu alu Moldaviei, Veniamin Costache, inca din 1833, in diu'a de Luni, lun'a Iulie 3. Temeli'a acestei'a a fost pusa de atunci pe loculu unde a fost mai inainte alta Biserica metropolitana cu patronulu : „Intimpinarea Domnului (Strateni'a)“ zidita de Anastasi'a, Dómn'a lui Duc'a Voda. Dar si acést'a, Strateni'a, éراسi a fost radicata de Anastasi'a Dómn'a pe loculu unde existá o alta Biserica, numita Biserica Alba, cu patronulu : „Nasterea St. Ioan Botezatoriulu,“ si care, dupre cum dice documentulu lui Ruset Voda si traditi'a poporaua, se sustiene a fi fost zidita de Stefanu celu Betranu, séu Stefanu celu Mare, Eroulu Eroiloru Romaniloru.

Acésta Biserica, multu iubita sufletulu celui mare alu Metropolitulu Veniamin Costache, zidita cu multe si mari cheltueli, la care s'au afectatu atunci nu numai veniturile tóte ale mosiiloru Santei Metropolii, dar inca si cu ajutoru banescu de pe la Episcopiile si Monastirile pamentesti si cu contributi de transporturi ale clerulu Eparchiei Mitropoliei, in fine in anulu 1839, dupre cum atesta inscripti'a gasita pe acoperementulu turnulu dela coltiulu din partea drépta despre strad'a Mare, s'a terminatu. Nu mai erá de cât a se asiediá ornamentele in interiorulu ei si care deja erau transportate in tíera. Pentru cá atât ornamentele, cum si obiectele de sculptura si icónele, au fost lucrate afara de tíera. Din nenorocire si spre intristarea sufletulu maretiu alu Metropolitulu Veniamin, tocmái cand erá momentulu se pronuntie acelu cuventu santu : *Acum slobodieste pre servulu teu, Stapane, dupre cuventulu teu in pace,* din caus'a neproportiunei cladirei fiind prea larga si dar cupol'a sau bolt'a prea grea, sau, dupre cum sustienu unii, din cauza cá in turnurile de la vale s'au asediatu tóte clopotele, ce sunt de o marime colosala, si care ar fi contribuitu la formarea unei crepaturi la mijloculu corpulu Bisericeii pe ambele parti ale edificiulu, bolt'a a cadíutu si dar deseversit'a s'a terminare si santire n'a pututu avea nici odata locu. Inzadaru s'a incercatu neobositulu Metropolitu Veniamin a repará daun'a si a formá o alta bolta de lemn. Cu tóte sfortiarile ce si-a datu, n'a pututu reusi. Metropolitulu Veniamin demisionandu din scaunu la 1842, s'a retrasu cu sufletulu sdrobotu, cá n'a potutu vedea cu ochii sei terminata Biserica Sa Metropolitana. Dupre cum ni s'a spusu de ómeni betrani, adesea Metropolitulu Veniamin oftá si plangea de câte ori i-si aruncá privirile asupr'a colosalei Bisericeii, dar care nu i mai presentá inimei sale de cât o vasta ruina ! Móre Metropolitulu Veniamin cu sufletulu strapunsu de durere, cá nu lasa némulu seu si o Biserica, rivala Santei Sofii, dupre cum a lasatu clerulu scól'a s'a, Seminariulu Veniamin, ér natiunei zelulu ardentu de iubire de patrie si modelu de patriotu in persón'a s'a !

De atunci a trebuit se tréca preste patru decenii si se supórté cladirea tóte vijeliile timpurilor, fortuni, venturi, torente si ploi, crivatiulu si arsi'ta, si de abia in 1880, sub ocarmuirea bravului si iubitului nostru Rege Carol I si sub Guvernulu ómeniloru liberali-nationali, carii sunt patrushi de simtiulu religiosu stramosiescu si de demnitatea nationala, s'au decisu, cu aprobarea Corpuriloru legiuitóre, spre onórea Romaniei, in locu de desfiintiarea ei, dupre cum pretindeau unii, cá amenintiatóre sigurantiei publice, reedificarea ei cu cheltuél'a tiei. A fost norocitu Inaltu Prea Santi'a Sa, actualulu Metropolitu alu Moldovei D. D. Iosif Naniescu a indulci suferintiele morale ale reposatului meritosu Metropolitu Veniamin, insistandu si observandu si inspectandu di si nópte neobositu, timpu de 8 ani aprópe, reconstruirea acestui falnicu monumentu religiosu si nationalu. Multu a contribuitu la ingrijirea soliditatiei si lucrarei ei artistice, atát la exteriorulu ei, dar mai alesu in interioru, si Comisiunea insarcinata cu deseversirea acestei importante lucrari, compusa din onorabili ceta-tieni: Dnii Pastia, Drosu si Colonelulu Langa, asociati pe langa Inaltu Prea Santitulu Metropolitu alu Moldovei.

Cá architectu alu lucrarei de restaurare a fost respectabilulu D. Alexandru Orescu; ér cá pictoru Domnulu Tatarescu.

Dupa multe si anevoioése lucrari, dupa sacrificii banesti destulu de mari din partea tiei, astadi ne putem fali, cá posedámu unu monumentu nationalu-religiosu, unicu in tiara, in ceea ce priveste maretia, imposant'a si art'a interióra, cáci in exterioru s'a mentienutu form'a veche.

Multu interesu personalu a pusu spre deseversirea acestei opere si Maiestatea Sa Regele iubitu alu Romaniloru Carol I, si pentru a-si aretá inca si mai pipaitu devotamentulu seu pentru monumentele stramosiesci religioése si nationale, insusi a binevoitu a contribui cu banii sei proprii de £ face tóte ferestrele colorate ale Bisericei Metropolitane, ce sunt unicele in tiara pana acum si cá arta si cá frumusetie si cá costu; pentru care cu dreptu cuventu este enumeratu, spre mandria nationala, intre ctitorii acestei resiedinti Metropolitane, dupre datin'a stramosiasca. Tóta ornamentarea interióra cu obiectele trebuitóre este facuta la Parisu, si sunt de o arta si unu gustu neintrecutu inca in Bisericile nóstre, esceptand santele vase, ce sunt lucrate in Bucuresti, Capital'a tiei si care nu lasa nimic'a de doritu.

Unulu din clopote chiar, celu alu doilea, a fost turnatu a dóu'a óra in Bucuresti si cu care s'a reusitu pe deplinu, spre fericirea nóstra.

Anuntandu-se inca de timpuriu seversirea ei pentru primavar'a anului acestui'a, Inaltulu Guvernu a luat tóte mesurile cuviincioése de a se celebrá santirea acestui templu cu tóta pomp'a si imposantia reclamata si démna de poporulu romanescu! Vor

trece multe secole si acestu st. monumentu religiosu prin eoculu sonoru alu clopoteloru sale, prin imposantia s'a maretia si falnica, va tot spune generatiiloru viitóre, cá sentimentulu religiosu alu poporulu romanescu merge crescendu, cá prin urmare viitоруulu seu este garantu pentru cuventulu cá-si respecta monumentele religioése si nationale, cá-si cultiva simtiulu ereditatu stramosiescu de a identificá viati'a nationala cu cea religioése! Urmandu urmeloru trase de marile inimi romanesti, de eroii si aperiatori némului nostru si Maiestatea Sa Regele nostru Carol I, in manile carui'a Providenti'a a depusu destinele nóstre nationale, cu multa mangaere sufletésca, cu bucuria si fala nationala, privim cum nu numai indémna, dar inca contribue si incurajaza restaurarea monumenteloru Bisericei nóstre Ortodoxe; vedem ca pe langa victoriile castigate cu arm'a in mana, prin care am obtienutu, cá o consecintia, independinti'a nóstra nationala, pe langa reinaltierea nóstra la Regatu, vedem, dicu, cá suntemu uniculu poporu iubitu si chiar invidiatu intre popórele din Orientu; ér acést'a pentru cá in tóte cestiunile mari nationale de existentia de o jumetate de seculu, noi am fost cei antaiu ce am aretatu calea altoru natiuni, care este de urmatu. Dupre cum dau in simtiulu nationalu, tot asia si in simtiulu religiosu, tot noi vom fi cei ce vom dá semnalulu, cá ori-ce reinviere si renascere nationala nu este complecta, cand nu este acompaniata nemijlocitu de cultivarea sentimentulu religiosu, care-i bas'a sigurantiei sociale, a moralitatiei publice si a fericirei individuale, pentru cá avem in capulu tiei unu gloriosu si bravu Rege, unu curagiosu soldatu si bunu crestinu.

Unu poporu fara de respectu catra datinile stramosiesti, catra religi'a s'a este o aglomerare de individe formata din combinatiuni de interesu, si care se potu desface ori imprastiá la celu antaiu semnalu datu, pentru cá nimicu comunu nu-i léga. Nu se intempla tot asia si in popórele ce-si respecta monumentele, datinile si religi'a stramosiasca. Acolo ori-ce navalitoriu, ori-ce cuceritoriu gasesce cá resistentia ne-strabatuta, pepturi de feru, tóta suflarea omenésca a acelui poporu, pentru cá prefera a cadea victoriosu, dar maretiu, de cât a suferi jugulu tiraniei streine ori a ingerintieloru anti-nationale, sau distrugerea datiniloru si legei stramosiesci. Acestu adeveru intielegendu-lu Maiestatea Sa Regele Romaniei, dupa ce in durat'a Domniei Sale, plina de glorie nationale, a redicatu nivelulu barbatiei nóstre stramosiesci, voesce cu persistentia acum, profitandu de pace si linisce, a cultivá in némulu nostru si sentimentulu religiosu si astfelu se asigure pentru seculi intregi existenti'a nóstra nationala. Mai eri Argesiulu a spusu lumei civilizate, cá poporulu romanescu a reedificatu, cu multe straduintie, in tóta splendórea s'a Bisericei lui Neagoe, opera de arta unica in Europ'a si in care astadi Romanulu resufla cu veselie si chiama cu mandrie nationala numele Ddieului parintiloru lui!

Astadi resiedinti'a Metropolitană a Iasiului spune prin maretia si colosulu seu trecetorului : „nu mai sunt ce am fost, ruin'a mi-a disparutu, privirea displacuta, ce produceamu ochiului privitoriu, i-mi lipseste cu totul acum ; nu mai sunt adapostu uliloru, vulturiloru, si paseriloru selbatice locasiu ; astadi sunt locasiu alu lui Ddiu ; sunt mandra si frumósă cá o mirésă a lui Christosu , sunt marétia, impunetóre, si demna expresiune a poporului Romanescu ; sunt aceea ce a voitu se fiu fundatorulu meu — vredniculu Archipastoriu alu Romaniloru Veniamin Metropolitanulu.“ In ea seculi nenumarati Romanii vor redica glasuri de multiamiri, cereri si indurari in tota linistea si vor aminti numele acelu ce au contribuitu la deserversirea ei.

Mane, poimane, Santulu Nicolai din Iasi, Biserica iubita a lui Stefanu Celu Mare, si curand dupa aceea Biserica, cap de opera de arta a lui Vasilie Lupu vor chiama din nou nemulu nostru de a serbatori reedificarea si restaurarea lor si se vor da societatiei romanesti spre a-si invoca in ele Numele Santu alu Dumnedieului nemulu lor ! Tote aceste lucrari religiose si nationale s'au seversitu in timpul Regelui Gloriosu pentru noi acum, si Mare in viitoriu, Carol I. Se respectam dar si se fim recunoscatori Maiestatiei Sale pentru nobilele sentimente si vederi de care este predominatu si condusu, cand Elu cultiva sentiulu nationalu unitu cu celu religiosu, cand Elu ni spune in concretu ca viatia sociala, sigura si fericita nu pote fi afara de Religie ; cand Elu tiar'a, nemulu nostru i-lu adumbreste sub scutul lui Ddiu, cand, prin Elu, noi liberu si linistitu traimu in societate, se cuvine, trebuie a-i aduce pentru acestea multiamiri si a ruga cu zelu pe Ddiu pentru sanatatea, linistea si fericirea Maiestatiei Sale in templele chiar restaurate in epoca Regatului Seu.

SANTIREA METROPOLIEI

Vecernia de Mercuri ser'a.

Dupa solemn'a primire a Suveranului nostru, conform programului oficialu, la ora 4 p. m., in presentia unui publicu forte numerosu, s'a facutu *Vecernia cea mare*, la care a oficiatu I. P. S. S. Metropolitanulu Moldovei si Sucevei, dinpreuna cu Inaltulu Cleru si cu personalulu Metropolitiei.

Acestu servitiu s'a facutu cu tota splendorea bisericiei ortodoxe.

Ser'a la ora 7 si jumetate s'a facutu privigherea obicinuita la serbatorile mari bisericesti in presentia I. P. S. S. Metropolitanului, a P. P. S. S. L. L. Episcopii de Roman, Romic, Husi, Argesiu si Dunarea de Josu, a Prea Santitiloru Arhiepiscopului Ieremia Galatianu, Valerian Romicenu, Dositei Botasianenu, Ionichie Bacaonu, Dionisie Craiovenu. Er Inaltu Prea Santitulu Metr. Primatu a fost representatu prin P. S.

Inocentie Ploestenu, Vicarul santei Metropolitiei a Ungro-vlachiei.

Acestu maretiu servitiu bisericescu de nopte, a inceputu cu celu alu *Litiei*, si a continuatu cu *Utrerna*, *Poleieleulu* si tote celelalte cantari obicinuite la ambele hramuri ale Metropolitiei, care sunt : *St. Gheorghe*, patronulu armeloru tierii Moldovei, si *Intempinareu Domnului*.

Inainte de inceperea servitiului, maretulu templu era iluminatu si de juru imprejuru, inconjuru cu mii de lampione facute de elevii scolei de meserii din Iasi si care erau aternate de grilajulu de feru, ce inconjura ograda si palatulu Metropolitanu.

Sunetulu mareloru clopote, facute de insusi marele Metropolitanu Veniamin Costache, din departare — asemenea unoru tunete din nori prin cari se manifestea vocea lui Dumnedieu — anuntia pe credinciosi ca se incepe santirea unui mare edificiu, ce ascepta de mai bine de o jumetate de secolu incununarea sa.

Privirile credinciosiloru ce intrau in launtrulu acestui maretiu templu erau lovite de uimire in fatia frumusetiei decoratiuni artistice si a ornamentatiunei bogate, sporita inca si mai multu prin splendidulu si feericulu iluminatu, prin ingeresci cantari ce se audieau, prin admirabilulu si extraordinarul tablou ce in timpul noptiei, la lumin'a miiloru de facii si candelu, manifesta intregulu templu din inaltimele carui se parea, ca se aude vocea A Tot Paternicului Dumnedieu, care chiama pe omeni la iubire, la fratie, la libertate si dreptate, cu respectulu legiloru si alu autoritatiloru divine si umane.

In acestu concertu dumnedieescu, concertu de cugetari sublime, manifestate in sufletulu credinciosulu prin o asemenea serbare ce nu se pote descrie, ci numai vedea si senti, au statu credinciosii transportati pana dupa ora 11 din nopte.

La acestu serviciu de privighere, casi la Vecernie, au luat parte si Domnii Ministrii in fruntea carora se vedea Dlu D. Sturdza Ministrulu Culteloru si alu Instructiei Publice. Apoi si alte autoritati locale. Dupa seversirea servitiului bisericescu, lumea s'a retrasu asceptandu cu nerebdare diu'a de 23. Aprile.

Diu'a de 23. Aprile.

Acesta di memorabila in istoria Metropolitiei tierii Moldovei, cu patronulu seu Santulu Marele Martiru Gheorghe — inca dela Alexandru-celu-Bunu si cat a fost Metropoli'a in Suceva, pana dupa stramutarea scaunului domnescu si metropolitanu in Iasi, a fost totdeun'a splendida serbatorita, ca patronulu armeloru si alu steguriloru lui Stefan-celu-Mare si alu altoru eroi din acesta parte a Romaniei.

In acesta mare di s'au desceptatu cetatienii vechiului municipiu alu Iasiloru in unu puternicu buibuitu de tunuri, ce anuntiau sosirea unui mare evenimentu in istoria tierii. Pe la orele 7 a. m., stratele deja erau intiesate de lume, er in acea din fa-

ti'a Metropoliei de abia se mai putea resbate prin multimea aglomerata acolo.

In acestu timpu, in interiorulu catedralei, se facea obicinuit'a santire a apeii de catra Archim. Vasion, asistatu de clerulu bisericeii, si cu care apa santa trebuia a se stropi biserice'a si imprejurimile ei inainte de santire.

La or'a 8 a. m. I. P. S. S. Metropolitulu Moldovei si Sucevei, Iosif Naniescu, vredniculu initiatoriu alu restaurarei Curtiei de Argesiu, pe cand se afla acolo Episcopu in 1872, vredniculu si respectabilulu initiatoriu si conducetoriu alu lucrarilor de restaurare ale acestei maretie catedrale a Moldovei, se afla in biserice'a St. Gheorghe si imbracatu in tote vestimentele archieresceii dimpreuna cu toti P. P. S. S. Episcopi si Archierei amintiti mai susu, dimpreuna cu intregulu Cleru, adunatu aici de prin diferitele unghiuri ale Romaniei, asteptandu cu totii sosirea M. S. Regelui.

La or'a 9 fixu tunurile anuntiaru plecarea M. S. R. dela Palatu si in catev'a minnte sosi la Metropolie, inconjuratu de Cas'a Sa civila si militara, cum si de toti Dnii Ministri si demnitari ai Statului. La porticulu bisericeii vechi fu intimpinatu de intregulu cleru, ce inconjura pe I. P. S. S. Metropolitulu si care ducea santile moste ale martiriloru aflatoe in vechea catedrala, spre a fi depuse in Sant'a Masa a noiei Catedrale.

Indata Maiestatea Sa luà locu in mijloculu cortegiului, alaturea cu I. P. S. S. Metropolitulu, si inconjuratu de cleru si de unu publicu imensu, in sunetulu clopoteloru intregului orasiu, in bubuitulu tunuriloru de pe delulu Galatei si sub razele dulci ale soarelui cele mai frumoase dile de primavara, a inconjuratu de trei ori Biserice'a mare. Venindu la treptele de intrare, pe o masa improvisata, piosulu si distinsulu Exarh alu Moldovei a cetitu Evangeli'a; apoi cu totii ingenunchindu ceti prim'a si frumos'a rugaciune de santire.

In acestu timpu M. S. Regele, care statea alaturea cu I. P. S. S. Metropolitulu, parea forte miscatu de solemnitatea momentului si de pietatea ce-Lu caracteriseza.

De aici plecandu, intregulu cortegiu facu a dou'a inconjuratoe a bisericeii, pe care o sfersi tot la treptele cele mari, prin o a dou'a Evanghelie si rugaciune cu ingenunchiare publica.

Dupa acest'a cortegiulu, mereu crescendu, pleca spre a face a trei'a si ultim'a inconjuratoe simbolica, ca si cele mai susu. Venindu din nou la treptele cele mari ale bisericeii, s'a cetitu a trei'a Evanghelie cu a trei'a rugaciune plina de spiritulu si poesi'a cea mai inalta a religiunei Bisericeii Ortodoxe.

Clopotele de susu continuau de a suna; tunurile bubniau; fanfarele intonau imnulu armatei cu accentele lui martiale... Era unu momentu in adeveru sublimu!

Cortegiulu, in frunte cu M. S. Regele si Metropolitulu Moldovei, cu Ministrii, Generalii si toti Inaltii demnitari ai Statului si ai Bisericeii, urca treptele templului.

Venindu cu toti inaintea usiloru celoru mari, prin care se facea solemn'a intrare in templu, acestea erau inchise, spre a simbolisa, dupre ideii a Bisericeii Ortodoxe, permisiunea de a intra prin ele numai marele Imperatu, adeca Ddiu insusi, sau autoritatea ce-Lu reprezinta pe pamentu.

Inaintea acestoru usi, cand I. P. S. S. Metropolitulu a pronuntiatu in presentia M. S. Regelui cuvintele: „*Redicati boeri (demnitari) portile vostre; si ve redicati portile cele vecinice; si va intra Imperatulu marirei,*“ repetindu acesta pericopa de trei ori, si la care intrebare se raspundea din launtrulu bisericeii: „*Cine este acest'a Imperatulu marirei?*“ atingendu usile inchise, ele cu sgomotu mare se deschise in laturi si intrarea marelui templu era libera pentru tota lumea. Marele cortegiu, dimpreuna cu santile moste ale Martiriloru, inaintandu nu se opri decat in Altariu, spre a incepe marele actu alu santirei insasi.

(Va urma.)

Alegerea de preotu in Costeiu mare.

Din tractulu Belintului in 3. Iunie 1887.

Domnule Redactoru! Ve scriu de o alegere de preotu nimerita si succesa. In Costeiu mare, unde era trebuintia semtita de unu preotu calificatu, astadi poporulu nostru lu-are. La 31. Maiu s'a tinenutu actulu acestei alegeri sub conducerea parintelui protopresviteru Georgiu Craciunescu. Erau doi candidati, cari intruneau conditiunile concursului: parintele Atanasiu Mercea din Parti'a si Ioan Capitanu din Secasiu, ambii calificati pentru parohii de clas'a prima.

Inainte de alegere se facuse vorb'a prin comuna, ca o parte din alegetori nu ar dori se se tiena alegerea; dar prin intevenirea Dlu notariu comunalu Victor Florescu, unu omu care lucra cu trupu cu sufletu pentru inaintarea si inflorirea bisericeii nostre drep-credintiose, aceste vorbe au incetat.

Erau unii dintre omeni atat din Costeiu, cat si din juru, cari credeau, ca dlu notariu va lucra pentru cumnatulu seu, carele inca era candidat; dar in vorbirile si sfaturile sale totdeun'a a accentuatu, ca densulu, cand este vorb'a de interesele comune si mai cu seama de biserica si de scola nu are nici rudenii, nici prieteni; ci doresce, ca poporulu se alega liberu pre acel'a dintre candidati, pre carele lu-va crede ca este mai acomodat pentru densii.

Are mare meritu dlu notariu Victoru Florescu, ca alegerea a decursu in cea mai buna ordine si in cea mai frumoasa intielegere. Dar merita recunoscintia si mare multimitea pentru rezultatulu acestei alegeri si dlu protopopu tractualu Georgiu Craciunescu, carele prin frumoasele sale vorbiri tiente in comitetu cu ocasiunea candidarii si in sinodu cu ocasiunea alegerii a luminatu si explicatu poporului modulu, cum are a-si eseri dreptulu de alegere, precum si detorintiele si raspunderea ce o iea asupra s'a alegetoriulu atunci, cand prin votulu seu incredintia destinele parohiei fitorialui seu pastoriu sufletescu.

Poporul a ascultat glasulu binevoitoriloru sei, si procedendu la urna a votatu cu credintia in Ddiu si in deplina cunoscintia; ér cand Dlu presiedinte dupace a constatatu rezultatulu votisării si anume ca parintele Mercea a intrunitu 66 de voturi, ér parintele Capitanu 9, bucuri'a alegitoriloru era generala.

Dlu protopresviteru a gratulatu poporulu pentru a legerea cea nimerita, si i-a multiemitu pentru ordinea cea buna si pentru dragostea fratiésca, in carea a procesu la acestu santu actu; si dupace in numele poporulu a multiemitu dlui protopresviteru-presiedinte poporeanulu nostru Frantiu Haban, parintele protopresviteru a inchisu sinodulu cu o nimerita cuventare, in carea i-acentuà cu deosebire tienut'a, ce trebue se-o aiba facia de alesulu loru preotu. Biserica nòstra, dise dlui presiedinte are astadi o mare si grea chiamare; dar totu ce dorimu vom poté ajunge, cand mana in mana va procede poporulu cu preotii sei la realisarea si implinirea acestei chiamari. Preotulu este unu semanatoriu, carele seamana invetiaturile cele vecinice ale evangheliei in inimile credintiosiloru; ér daca aceste inimi sunt pamentulu celu bunu si roditoriu, daca aceste inimi voru rodí faptele evangheliei, atunci sòrtea nòstra, sòrtea poporulu se va schimbá spre bine, si vom poté inaintá si sporí in tóte.

Poporulu ascultà cu mare bucuria invetiaturile acestea frumóse, si intre urári de „se traiésca“ si bubuitulu trascuriloru se desparti de dlui protopresviteru, carele plecá catra casa voiosu si deplin multiemitu cu actulu severitu.

Urmand si eu glasulu poporulu, diu si eu pre acésta cale: „se traiésca barbatii, cari au contribuitu la reusit'a acestei alegeri, se traiésca alesulu, preotulu Atanasiu Marcea, si Ddiu se-i ajute, cá bucuri'a poporulu manifestàta la alegerea densulu se fia statornica, si poporulu sè se convinga, ca totdeun'a i-succedu actele, ce-le face in numele lui Ddiu.

Ioan Lazarescu.

Cristoforu Schiffmann.

— Modelu de umanitate. —

Priviti scól'a moderna, acestu templu sacru — in carele flinti'a minorena primesse acele calitáti, prin cari este capace a devinge furtunósele valuri ale luptei pentru esistintia!

Cá totulu inse ce este productulu inteligintiei omenesci, si-are si scól'a presenta — in parte defectele sale; má potem afirmá conditiunea principala, educati'a morala — formarea caracterulu lipsesse in mare parte din scól'a moderna.

Formarea caracterulu si a inimei nobile, éta scopulu scólei viitóre!

Unu modelu de nobletia incomparabila a fost multu regretatulu si fericitulu intru memoria Christofor Schiffmann — inspectorulu de odinióra alu dominiulu de Naco din B. Comlosiu, — nascutu la 26. Martiu 1809 in Neoplanta si repausatu in 12. Decemvre 1884 in Banat-Comlosiu. —

Acestu nobilu barbatu — desi de nationalitate straina — a adusu natiunei romane si in specialu comunei bisericesci gr. or. din B. Comlosiu sacrificie mari, cari nu le aru fi prestatu nici chiar unu fiu dulce alu acestei multu cercate natiuni.

Se consacram deci vre-o doue momente memoriei neperitóreloru sale fapte, spre a ne convinge ce spiritu sublimu si nobilu a fost decedatulu.

Retacu númerosele sale donuri facute s. biserici, in candelu si alte pretiose, marginiudu-me a aminti cele mai essentiali.

Bu scopu de a desceptá in inimile credinciosiloru nostri sentiemintele religiose, a ridicatu in regiunile nordice o cruce frumósa, pentru pastrarea carei'a a donatu bisericeii o suma de 270 fl.; ér ca fondu pentru parastasu 800 fl. v. a.

A donatu comunei bisericesci o biblioteca bogata — de aprópe 100 tomuri, — pentru calificarea clerulu si a corpulu didacticu.

Spre a face posibilu comunei, a infiintá si o clasa pentru fetitie — a cumperatu pe propriele-i spese intravilanulu de unu jugeru si edificiuulu scólei pentru fetitie, — in valóre de 2800 fl. v. a.; donandu-lu comunei bisericesci.

A stersu lacremile celoru suferindi prin crearea fonde 4000 fl. a carui percente si impartu sermaniloru din comuna in tóta Sembat'a.

Corón'a faptelor sale eterne — este fondatiunea de 6000 fl. v. a. (fondata la a. 1877), din a carei percente se stipendiéza in fiecare anu 4 teneri; anumitu: doi pentru carier'a preotiesca si 2 pentru cea invetiatorésca.

Este de regretatu, ca literalele sale foundationali au fost desconsiderate in periodulu presentu, dedicandu-se toti stipendistii carierei preotiesci.

Speram inse, ca decisulu sinodulu protopresviteralu de estu anu se va apretia, si astu modu se va regulá si acésta cestiune; cu atát mai vertosu, cá de invetiatori calificati — specialisti in ale scólei, ducem lipsa semtita.

A incongiuratu cu zidu puternicu ambele cimiterie — in suprafatia de câte cinci jugere catastrale, — facend in celu de nrodu doue porti pompóse de feru si o casa pentru ingrijitoriu, ér in celu de sudu o pórtá pompósa de feru.

Asemenea a ingraditu si cimiteriele celorlalte confesiuni, ér fondatiuni filantropice a mai facutu si in comun'a s'a natala si in Melentiu.

A avutu in adeveru decedatulu unu spiritu maretiu si si o inima nobila, carea a fost indemnata in interesulu nostru prin binefacatórea influintia si consiliiele Reverendissimulu Domnu asesoru consistorialu Iulianu Bogdanu.

Numele si amintirea cestui nobilu caracteru va fi eterna in comun'a nòstra, — semnu eclatantu — ca in 21. Maiu a. c. insotiti de numerosu poporu amu escursu cu liti'a la cimiteriuulu nordicu, unde dupa santirea casei ingrijitoriuulu, s'a oficiatu prin Reverendissimulu Domnu Iulianu Bogdanu, unu parastasu la mormentulu fericitulu, la finea carui'a reverendiss. dnu a facutu penagericulu abreviatu alu vietii si faptelor acestui nobilu barbatu.

Dea ceriulu cá defunctulu se aiba cât mai multi imitatori, din fiii iubitulu poporu romanu.

Eterna fie memori'a lui!

B. Comlosiu la prim'a Iuniu 1887.

Iuliu Vuča,
invetiatoria.

D i v e r s e.

* *Cursuri pentru industri'a de casa in Brasiovu.* Dnii invetiatori din locu *George Moianu si Candidu Musilea* scrie „Gaz. Transilv.“ tienu in Brasiovu cursuri publice pentru instruirea poporulu nostru in diferitele ramuri ale industriei de casa. Pentru tinerimea din Scheiu dela 12 ani in susu, de ambele sexe, se voru tiené in specialu doue cursuri cu instructiunea gratuita, anume: unu cursu de primavéra si altu cursu de tónna si érna.

Primulu cursu s'a si inceputu deja si dela 3. Iuniu n. c. se continua cu tinerimea adulta din Scheiu in tóta Vinerea si Mercurea dela órele 4—8 dupa amédi.

Alu treilea cursu, de *véra*, se va tiené in scól'a romana din Brasiovulu vechiu dela 7—31. Augustu. Cursulu acest'a este destinat pentru dnii invetiatori, cari vor vré se invetie industri'a de casa. Pentru a introduce in poporu mai repede si mai cu inlesnire industri'a de casa sunt chemati in prim'a linia invetiatorii poporali, si de aceea ar fi de doritu, ca dnii invetiatori se cerceteze acestu cursu in numeru cât mai mare.

Din partea protopresviteratului II alu Brasiovului s'a votatu deja ajutoriu pentru inlesnirea tienerei cursului si se spera, ca si celelalte protopresviterate voru face asemenea.

* *Lumin'a electrica* din Petersburgu este póte unic'a in felulu seu pana astadi. Palatulu de érna alu Tiarului e iluminatu cu 12,000 lampi electrice: afara d'astea in curte si in piati'a din fati'a acestui grandiosu palatu mai sunt 56 lampi arcate. Masinele pentru producerea acestei colosale cantitati de lumina sunt in beciurile palatului; aci sunt 26 masine dinamice si mai multe masine de reserva. Stradele mai elegante ale Petersburgului sunt deasemenea iluminate electricu, precum si mai multe case particulare si pravalii.

* *Universitate de femei*. — Foile rusesci spun, ca o comisiune, care se ocupa cu instructiunea superioriá a femeiloru din Rusi'a, a elaboratu unu proiectu de lege pentru infiintarea in Rusi'a a unei universitati de femei, care va avé facultati de istoria si filosofia, de sciintie naturale si matematica, precum si unu institutu medicalu. In acésta universitate vor fi admise numai femei cari au obtienutu bacalaureatulu, adeca intielegu bine limb'e latina si gréca. Program'a va fi ca a celorlalte universitati.

Concursu.

Pentru deplinirea veduvitei parochii de clas'a prima, din **Chelmacu**, in protopresviteratulu Lipovei, se escrie concursu cu terminu de **30 de zile dela 1-a publicare**.

Emolumentele sunt: un'a sesiune parochiala, birulu si stolele usuate.

Dela recurrenti se cere calificatiune pentru parochiele de frunte, incât inse, nu s'ar insinúa doi séu trei asemenea recurrenti, se vor primí si de cei cu calificatiune de clas'a a dou'a.

Se mai cere cá recurrentii in carev'a di de Dumineca sé se presinte in biserica pentru a-si aratá desteritatea loru in cantari, si eventualu in cuventari, avendu recurselu loru a le inaintá parintelui protopresviteru concerninte, pana la terminu de sus.

Chelmacu in 25. Martie 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **VOICU HAMSEA**, m. p. protopresv.

—□—

Pentru vacant'a statiune de invetiatoriu gr. or. romanu de clas'a I. din **Sat-Chinez**, (Knéz) comitatulu Timisiului se escrie concursu pe datulu de **12. Iuliu st. v. a. c.** in care di se va tienea alegerea.

Emolumentele sunt:

In bani gat'a 120 fl. 75 cr. 50 de chible de grâu, 1 maja de clisa, 75 fonti de sare, 18 fonti de lumini, pentru scripturistica 5 fl. 25 cr. 2 jugere de pamentu aratoriu si o gradina estravilana de $\frac{1}{4}$ juger, 3 stengini de lemne, si 5 stengini de paie, din care se incalzesc si scól'a.

Doritorii de a ocupá acestu post sunt avisati a-si subterne recurselu loru instruate conform dispositiuniloru statutului organicu si regulamentului pentru statiuni de

frunte, si au a se subterne On. comisiuni scolare de acolo pana in datulu mai susu amintitu; Cei cu clase si conducatori de cor vor fi preferiti. Recurentii au a se presentá in S. biserica in vre-o Dumineca séu serbatóre pentru a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Sat-Chinezu, in 1. Iuniu 1887.

Comisiunea scolara.

In contielegere cu mine: **DEMETRIU DOLG'A**, m. p. inspectoru scolariu.

—□—

Pentru deplinirea definitiva a postului invetiatorescu dela scól'a gr. or. romana din **Cuvesdi'a**, protop. si inspect. Lipovei, se escrie concursu cu terminu de alegere pe **5. Iuliu st. vechiu**.

Emolumentele sunt:

- 1) In bani gat'a 105 fl. v. a.
- 2) 48 meti bucate jumetate grâu, si jumetate cucuruзу.
- 3) 4 jugere pamentu parte aretoriu parte fenatiu.
- 4) 56 Chile clisa.
- 5) 42 chile sare.
- 6) 8 chile lumini.
- 7) 48 metri cubici lemne din cari sé se incaldiasca si scól'a.

8) 6 fl. pentru scripturistica.

9) 10 fl. pentru diurne la conferintia.

10) Dela inmormentari cand se va duce atare mortu la biserica sub liturgia 50 cr. ér cand va fi poftitu a-casa 20 cr.

11) Cortelu liberu cu intravilanu de 1 jugeru.

Doritorii de a ocupá acestu post invetiatorescu sunt poftiti recurselu loru instruite cu documintele prescise de stat. org. si articolulu de lege XVIII din 1879. §. 6. adresate comitetului parochialu din **Cuvesdi'a**, a-le trimite la subscrisulu in B.-Lippa, avend pana la alegere a-se presentá in vre-o Dumineca séu serbatóre in st. biserica locala spre a-si aretá desteritatea in cantarile bisericesci si tipicu.—

Cuvesdi'a, in 31. Maiu 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **CRISTOFORU GIUCHICIU**, m. p. inspectoru scolariu.

—□—

Pe statiunea invetiatoresca din comun'a **Dubesciu**, se escrie concursu, cu urmatórea dotatiune.

1) Salariulu invetiatorescu in bani gat'a 89 fl.

2) Pentru clisa, sare, si lumini 50 fl. 95 cr.

3) 8 orgi de lemne pentru scóla, si invetiatori,

4) 2 jugere de pamentu livada de fenu,

5) 20. hl. si 20 litre cucuruзу sfarmatu in natura,

6) Pentru conferintia 8 fl.

7) Scripturistica 5 fl. cuartiru liberu cu gradina de legumi de 800□.

Terminulu de alegere **21. Iuniu**.

Doritorii de a cuprinde acést'a statiune, au a-si subterne documintele conform statutului organicu, provediutu cu testimoniulu din limb'a magiara, adresate comitetului parochialu, subscrisulu inspectoru scolariu, per Lugosiu, p. u. Balintiu, comitatulu Carasiu-Severinu in Leocusesciu, — Recurentii au a-se presentá in sant'a biserica in vre-o dumineca ori serbatóre pentru a-si aretá desteritatea in tipicu, si cantari bisericesci.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **ADAM ROS'A**, m. p. inspect. scl.

—□—